

[Aksel Larsen.]

ville forsvare Landet. Jeg siger blot, at hvis det ærede Medlem Hr. Rager virkelig har dette Synspunkt, maa det ærede Medlem dog i hvert Fald hellere tilslutte sig det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersens Standpunkt til Militærordningen fremfor at godkende og forsvare en Ordning som den af Regeringen her foreslaaede. Jeg vil henstille, at man ogsaa, hvad dette Problem angaar, søger at lære af Udviklingen, for det ligger saa nær at sige: bliver Danmark angrebet af en overlegen Stormagt, der har sit militære Beredskab i nærmeste Nærhed af vore Grænser, har vi ingen Chance for at klare os paa Grund af vor geografiske og befolkningsmæssige Stilling, men det er alligevel urigtigt. Vi har netop set, hvorledes et Folk, der var daarligst muligt forberedt paa et saadant Forsvar og maatte indlede dette Forsvar under militært set fuldkommen umulige og haabløse Forhold, alligevel med Held har gennemført dette Forsvar. Jeg tænker paa det spanske Folk. Det drejer sig jo i Spanien reelt set ikke om en Borgerkrig mellem to Klasser i et Land, det drejer sig om et Folks Krig mod to fjendtlige militære Stormagter, som udefra sender deres væbnede Styrker ind i Landet for at erobre og undertvinge det. Under de ugunstigste mulige Forhold er det lykkedes for det spanske Folk at stille et Forsvar paa Benene, at bringe Offensiven til Standsning, at vende en fascistisk Offensiv til et Tilbagetog. Det giver os Besked om, at det er ikke saa haabløst og ikke saa nytteløst, som det ærede Medlem Hr. Rager docerer. Jeg mener blot ikke, at dette Spørgsmaal kan løses efter de Linier, der ligger i Regeringsforslaget, saa lidt som det kan løses efter de Linier, der er trukket op i Det konservative Folkepartis Ændringsforslag. Thi hvad det Forslag angaar, deler jeg det ærede Medlem Hr. Ragers Mening, at ogsaa det skaber en falsk Tryghedsfølelse.

Vi foreslaar, hvis man mener det alvorligt med, at Landet skal beredes til Forsvar mod en udenvælts fascistisk Stormagt, at man skrider til det eneste effektive Forsvar, som er muligt, nemlig at organisere et Folk i Vaaben. Vi anser dette for at være muligt at bære økonomisk, vi anser det for at være tilstrækkelig militært effektivt, og vi er samtidig af den Opfattelse, at det er den eneste Form for militært Forsvar under de givne Samfundstilstande, som den arbejdende Befolkning kan godkende og være tjent med, og som ikke byder nogen Risiko for, at Danmark skal

komme ud i spanske Begivenheder. En Del, et nødvendigt Led i en saadan Forsvarsordning maa det være, at der bliver det fornødne Demokrati i Hæren, hvormed jeg tidligere har talt, og hvad det angaar, har det ikke manglet paa Modsigelse af mine Synspunkter saavel fra Ministeren som fra de konservative Ordførere og andre ærede Medlemmer.

Maa det da være mig tilladt i Fornøjelse af denne Debat at erindre om en tospaltet Annonce, som har været optaget i fire af de københavnske Dagblade og bl. a. findes i „Social-Demokraten“ for i Dag. Det er en Annonce under Mottoet „Bliv Søofficer. Regeringens nye Søværnslov kræver flere Søofficerer“. Jeg vil lige en passant nævne, at denne Annonce efter Forsvarsministerens specielle Ordre ikke er indrykket i „Arbejdsbladet“, og at tværtimod rette Myndigheder har faaet speciel Ordre til, at det Blad maatte ikke faa Annoncen. Jeg ved ikke, om man vil begrunde den Ordre med, at den er nødvendig af politiske Grunde, for man maa være sig mod at faa Kommunisten ind i Hæren. Hvis det er Tilfældet, vil jeg imidlertid sige, at saa attesterer man derved, at de Synspunkter, jeg har gjort gældende, om, at der tages politiske Forbehold ved Officersuddannelsen, er rigtige. Paa den anden Side kan jeg ikke befri mig for en vis Tro paa, at denne Ordre er et Led i visse socialdemokratiske Myndigheders smaalige økonomiske Kampagne mod den kommunistiske Presse, som jeg kan forsikre ærede Medlemmer for i hvert Fald ikke skal berede os nævneværdige økonomiske Vanskeligheder.

I denne Annonce gøres der Rede for de Betingelser, der udkræves for at blive Søofficer. Man skal have bestaaet enten matematisk-naturvidenskabelig Studentereksamen eller sproglig Studentereksamen med en Tillægsprøve i Fysik og Matematik eller en med Artium ligestillet Eksamen med eventuel Tillægseksamen. Dette siger paa Forhaand, at Overklassens Sønner har Chancer for at blive Søofficerer, ikke den arbejdende Befolkning. (*Westermann*: Loven er jo ændret paa det Punkt). — (*En anden Stemme*: Det er jo ændret). Jeg gør ærede Medlemmer opmærksom paa, hvad ærede Medlemmer ikke synes at vide, at dette staar i den Annonce, ved hvilken Søværnet søger Søofficerselever. Saa hjælper det ikke, at Loven bliver ændret nok saa meget. De, som melder sig, maa melde sig i Henhold til de Betingelser, som bliver gjort bekendt, naar Stillingerne opslaaes.

Jeg er af den Opfattelse, at i det Om-